

Artikel 8 om sikring af den fri udøvelse af retten til at oprette fagforeninger og blive medlem af sådanne.

Artikel 9 vedr. social tryghed.

Artikel 10 vedr. beskyttelse af mødre og børn og af familien.

Artikel 11 om føde, klæder og bolig.

Artikel 12 om levestandard.

Artikel 13 om beskyttelse af sundheden.

Den 20. februar vedtog plenarforsamlingen enstemmigt på forslag af 3. udvalg at fortsætte behandlingen af menneskerettighedskonventionerne på den 12. plenarforsamling.

4. Midlertidige forholdsregler til beskyttelse af de i FN's pagt og FN's menneskerettigheds-erklæring fastslåede menneskerettigheder i tiden indtil menneskerettighedskonventionerne træder i kraft.

(Dagsordenens punkt 60).

Spørgsmålet var optaget på dagsordenen efter anmodning af den græske regering, hvis repræsentant i sin forelæggelsestale gav udtryk for den opfattelse, at det ville tage ti til femten år, før menneskerettighedskonventionerne ville kunne træde i kraft, og at det derfor var påkrævet at træffe en midlertidig sikkerhedsordning, for at overtrædelser af de menneskerettigheder, der nævnes i pagten og i deklARATIONEN om menneskerettigheder, kan indbringes for et forum. Han forelagde et resolutionsudkast, i følge hvilket FN's menneskeretskommission anmodes om at overveje muligheden af at oprette en komité valgt blandt kommissionens medlemmer, der skulle have til opgave at undersøge klager fra én stat over en anden stats krænkelse af menneskerettigheder. Komiteen skulle gennem menneskeretskommissionen og det økonomiske og sociale råd aflægge beretning til 12. plenarforsamling.

Det græske forslag fandt dog ikke tilslutning, og drøttelserne resulterede i en resolution, i hvilken der tages til orde for en fremskyndelse af arbejdet med menneskerettighedskonventionerne.

Denne resolution blev bekræftet af plenarforsamlingen den 20. februar 1957 med 54 stemmer for, ingen imod, medens 15 stemte blankt.

5. Henstillinger vedrørende folkenes og nationernes selvbestemmelsesret.

(Dagsordenens punkt 32).

På forslag af Afghanistans repræsentant vedtog 3. udvalg den 24. januar 1957 at udsætte behandlingen af dette spørgsmål til 12. samling. Udsættelsen motiveredes med, at der var for kort tid til drøftelse af spørgsmålet. Adskillige delegerede fremhævede samtidig, at der under næste samling måtte afsættes fornøden tid til behandlingen af dette spørgsmål.

Forslaget blev vedtaget med 33 stemmer for, 9 imod (herunder Danmark); 24 (herunder Norge, Sverige og USA) undlod at stemme.

Plenarforsamlingen bekræftede udvalgets beslutning den 20. februar 1957.

6. Konvention om gifte kvinders statsborgerretlige forhold.

(Dagsordenens punkt 33).

Det af det økonomiske og sociale råd udarbejdede udkast til konvention vedrørende gifte kvinders statsborgerretlige forhold, af hvilket kun artikel 1-3 var blevet færdigbehandlet på 10. plenarforsamling (se beretning om 10. samling, spalte 543), behandlede af 3. udvalg, som gennemgik de resterende artikler 4-11. Konventionens hovedformål er at forhindre, at kvinder ved indgåelse af ægteskab med en udlænding automatisk følger mandens statsborgerforhold.

Med den begrundelse, at konventionen burde omfatte alle kvinder verden over, stillede Bjelorusland forslag om, at den skulle stå åben for tiltrædelse ikke blot af alle FN's medlemsstater, men af enhver stat, som accepterer de i konventionen indeholdte forpligtelser. Dette forslag blev forkastet af udvalget med 19 stemmer for, 31 imod (herunder Danmark) og 13 blanke stemmer.

Fra belgisk side stillede et forslag om en såkaldt „koloniklausul“, som tog sigte på at give adgang for en stat, som undertegner konventionen, til i givet fald at underrette generalsekretæren om, hvilke af dens besiddelser der omfattes af konventionen. Heroverfor stod det af udvalgets flertal hævdede synspunkt, at konventionen ikke